

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 16/09/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 27

Đa phần người học Phật, tu hành khi có một chút cảm ngộ thì liền mong muốn mọi người xung quanh cũng đều phải học Phật, đều phải tu hành. Đây là tâm tốt nhưng nếu không biết dụng tâm, chẳng hạn như dụng tâm quá mau lẹ, vội vàng sẽ khiến người xung quanh cảm thấy khó chịu. Nhiều người đã ăn chay rồi thì lại thường tỏ ra kỳ thị với người không ăn chay, hay một số người niệm Phật lại tỏ vẻ khó chịu với người ngồi hát Karaoke. Phật pháp là tốt nhưng cách làm, thái độ và cách diễn đạt của chúng ta khiến người khác bị dị ứng và không muốn tiếp cận Phật pháp.

Nếu chúng ta thông hiểu giáo huấn của Phật thì sẽ biết cách hòa mình vào trong cuộc sống hiện tại nhưng không hòa tan. Người thế gian thì chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*” còn chúng ta thì ngược lại, tích cực làm các việc lợi ích chúng sanh.

Câu hỏi thứ nhất trong bài học hôm nay có người hỏi rằng: “*Kính bạch Hòa Thượng, con phải làm thế nào để trong đời sống thường ngày, đối nhân xử thế tiếp vật, đầu óc luôn tỉnh táo, rõ ràng tường tận, mọi sự mọi việc nhìn nhận được chuẩn xác, không bị mơ hồ mê hoặc?*” Đối nhân xử thế tiếp vật rõ ràng, tường tận nghĩa là chúng ta làm đúng phép tắc, đúng chuẩn mực. Người học Phật mà ứng xử lộ bịch, chồ quá thừa, chồ quá thiếu thì người ta nhìn vào người học Phật, người ta sẽ không có thiện cảm.

Hòa Thượng trả lời: “*Việc này phải y theo giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền, nghe theo lời dạy của người xưa.*” Trong cuộc sống này, ở quốc gia nào cũng đều có phép tắc của quốc gia đó, trong làng xóm cũng có phép tắc riêng. Ngoài việc tuân thủ lời Phật dạy, lời Thánh Hiền dạy, chúng ta phải tuân thủ luật pháp quốc gia và tuân theo quy định, phép tắc của từng thôn, xóm, làng. Ở Ấn Độ, người ta kính trọng bò thậm chí người ta còn trét phân bò lên người. Nếu chúng ta đến đất nước Ấn Độ mà có thái độ nhăn mặt, bịt mũi chạy đi thì chúng ta sẽ gặp khó khăn.

Trong cuộc sống thường ngày, mọi nơi đều là môi trường để chúng ta học tập, nâng cao thường thức. Muốn đầu óc được rõ ràng thì từ sáng đến chiều, nhận biết của chúng ta trước mọi sự mọi việc phải rõ ràng, không được lơ mơ. Nếu một thứ lơ mơ thì mọi việc cũng sẽ lơ mơ theo. Tôi thấy nhiều người khi làm việc họ đã không hiểu nội dung và tính chất công việc, thậm chí khi làm việc họ thường không lấy đúng dụng cụ.

Mỗi chúng ta ai cũng như ai, thân thể không khỏe mạnh, luôn luôn có trạng thái mệt mỏi, lười biếng. Cho nên, chúng ta luôn phải quán sát tâm để kịp thời tự mình đề khởi tinh thần phấn chấn, luôn kiểm soát các trạng thái lờ mờ, lười nhác, mệt mỏi v.v.. không để chúng chiếm thế thượng phong. Ví dụ khi lễ Phật thấy tinh thần đang đi xuống thì chúng ta tăng tốc độ lễ nhanh hơn để đẩy tinh thần lên cao.

Câu hỏi thứ hai: *“Kính bạch Hòa Thượng, vì sao trong gia đình thường hay bất hòa, làm sao có thể tu được Lục Hòa Kính trong gia đình ạ?”* Hòa Thượng trả lời: *“Nguyên nhân trong nhà bất hòa cần phải chính mình tìm ra và trừ bỏ nguyên nhân đó thì cả nhà liền hòa thuận. Thông thường, nhân tố chính gây nên sự bất hòa đều là do không cảm thông lẫn nhau, không tha thứ cho nhau.”*

Chúng ta thường khó bỏ qua những lỗi lầm nghiêm trọng gây ra tổn thương lớn. Cũng chính vì sự chấp trước và phiền não này mà nhiều đời nhiều kiếp chúng ta bị trôi lăn trong vòng sinh tử, không thoát ra được. Chúng ta luôn nhìn vào lỗi người nên nổi khổ niềm đau hằn trong tâm. Nếu như có thể tha thứ, có thể hiểu được bao dung, có thể dung nhận (nhường nhịn) cho nhau và đặc biệt là đừng bao giờ nhìn thấy lỗi lầm của người khác thì có thể hòa thuận ở với nhau.

Hòa Thượng nói tiếp: *“Trong Lục Tổ Đàn Kinh, Lục Tổ Huệ Năng nói: “Nếu là người chân thật tu hành thì không thấy lỗi thế gian. Đây là một giáo huấn rất hay. Không thấy lỗi thế gian không phải là mắt chúng ta có vấn đề. Mọi sự mọi việc chúng ta rất là tường tận nhưng không hề lưu lại trong tâm chứ không phải không thấy.”*

“Nhìn thấy lỗi lầm của người khác, chính mình phải có tâm từ bi, có tâm yêu thương, phải có trí tuệ và phương tiện khéo léo giúp đỡ họ cải ác hướng thiện, chuyển mê thành ngộ. Đây mới chân thật là tự độ, độ tha. Đặc biệt trong xã hội hiện đại này, chúng ta nhất định phải nhận biết rõ ràng.”

Hiện nay, có rất nhiều người phạm sai lầm một cách ngớ ngẩn chỉ vì họ không biết hoặc có những người ngoan cố phạm sai lầm liên tục. Các trường hợp như vậy, chúng ta vẫn phải tha thứ cho họ. Họ cần có thời gian để nhận ra sai lầm. Chúng ta phải nhớ rằng Phật pháp rất từ bi. Trong nhà Phật không xả bỏ một ai, không quay lưng với bất cứ ai, chỉ có người quay lưng với Phật. Phật không từ bỏ ai kể cả người phỉ báng, hạ nhục Phật mà Phật luôn tìm cách để giúp đỡ họ.

Hòa Thượng nói: *“Trong tất cả các tôn giáo khác như Thiên Chúa giáo, Is-lam giáo, Cơ đốc giáo, đều nhắc đến ngày tàn. Đây không phải là giả mà là thật. Trong xã hội hiện đại, chúng ta thấy, người khích lệ người khác tăng trưởng tham sân si thì rất nhiều. Thậm chí người ta còn nói rằng động lực tiến bộ xã hội chính là tham dục. “Tứ tình túng dục, tranh danh đoạt lợi” (tứ tình là tùy tiện, phóng túng để cho lộng hành) trong xã hội hiện đại đang phát triển rất mạnh mẽ. Nếu “Tứ tình túng*

đục tranh danh đoạt lợi” ngày một phổ biến hơn thì chẳng phải là ngày tàn của thế giới hay sao.

“Tứ tình túng đục” đã phá hỏng toàn thể nhân luân đạo đức. Lòng người chỉ hướng đến cái ác và kết quả của “tranh danh đoạt lợi” nhất định là đấu tranh, chiến tranh. Chư Phật Bồ Tát và những người sáng lập ra tôn giáo đều thị hiện những tấm gương tốt nhất cho chúng ta xem thấy. Các Ngài đều chân thật làm đến được việc: Không tranh với người, không cầu nơi đời, tri túc thường lạc - biết đủ thường vui.”

Phật Bồ Tát đến thế gian đều đem đến sự tốt đẹp nhất, đều là xem thường danh lợi. Các Ngài biểu pháp biết đủ thường vui. Nếu không biết đủ thì không bao giờ có đời sống an vui. Có người suốt ngày chỉ chạy theo các mốt điện thoại, thậm chí iphone sắp ra dòng sản phẩm mới, họ đã đứng xếp hàng từ đêm hôm trước để trở thành người đầu tiên sở hữu chiếc iphone thế hệ mới. Nếu chẳng cần iphone thì sẽ an.

Hòa Thượng lại nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật có thể trải qua những ngày tháng tốt đẹp nhưng tại sao Ngài phải xuất gia và trở thành khát sĩ, trong khi Ngài từng là một thái tử của một quốc gia hùng mạnh vào thời đó? Tại sao Ngài lại phải trải qua cuộc sống dưới gốc cây ngủ một đêm, nửa ngày ăn một bữa? Ngài vì chúng ta mà thị hiện tri túc thường lạc. Ngài trải qua đời sống của Thánh Hiền.”**

Còn chúng ta thì sao? Ngày ngày chúng ta đang trải qua đời sống của Thánh Hiền hay là đời sống của phàm phu? Đời sống của Thánh Hiền là luôn biết đủ còn đời sống của phàm phu thì không bao giờ cảm thấy vừa lòng. Người như thế không bao giờ vui mà luôn sống khổ.

Hòa Thượng lại nhắc: **“Trên Kinh thường nói “Tài Sắc Danh Thực Thùy - Địa ngục ngũ điều căn”. Bạn tham đắm một thứ nào đó trong năm điều này thì đều đọa địa ngục. Tham đắm tài, tham đắm sắc, tham đắm danh, tham đắm ăn, tham đắm ngủ đều là nhân chính đưa chúng ta vào địa ngục. Nếu bạn chìm đắm cả năm thứ này đầy đủ thì bạn chắc chắn rơi vào địa ngục, không có ngày thoát ra. Chúng ta xem thấy ngay trong xã hội hiện tại này, có mấy người không tham. Người chân thật không có tâm tham, không tranh với người, niệm Phật mới có thể vãng sanh.”**

Chưa nói đến cảnh giới địa ngục mà ngay trong cuộc sống hiện tại, trong tâm chúng ta vẫn luôn tư vương đến tiền của, danh vọng, vẻ đẹp. Con người rất coi trọng danh vọng, coi chiếc ghế danh vọng, vốn chỉ là hình ảnh 3D là chiếc ngai vàng. Nếu có ai ngồi vào chiếc ghế 3D đó thay thế họ thì họ đau khổ cùng tận. Có những người cho rằng quần áo luôn thể hiện đẳng cấp nên quần áo phải thật sang, đắt tiền, phải mang đồ hiệu.

Chúng ta là người học Phật, chẳng những không tranh với người mà còn luôn muốn đem điều tốt đẹp nhất đến với người. Chúng ta không chỉ ăn chay, không sát sanh mà còn luôn nỗ lực phóng sanh và bảo hộ môi trường sống cho chúng sanh. Mười mấy

năm về trước tại khu vực tôi sinh sống, chim bay từng đàn, tiếng chim hót véo von. Bây giờ thì không còn nữa. Tôi đặt thức ăn cho chim thì họ đạ luôn bầy ngay cạnh.

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Bạn tu hành có tốt hơn đi chẳng nữa mà bạn xen tạp danh vọng, danh lợi, tư lợi thì bạn không thể thành tựu. Trong Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, khi vừa mở Kinh ra, chúng ta liền xem thấy, thứ nhất là Bồ Tát ngày đêm thường niệm thiện pháp. Đây là tâm thiện. Thiện pháp chính là Thập Thiện Nghiệp Đạo.***

“Thứ hai là Bồ Tát luôn tư duy thiện pháp, có nghĩa là khi Bồ Tát khởi tâm động niệm thì đều luôn tương ứng với mười thiện. Hành vi tương ứng với thiện pháp, thân ngữ ý thấy đều tương ứng. Người tu hành như vậy thì nhất định sẽ có thành tựu.” Mười thiện gồm không “Tham Sân Si”, không “Sát sanh, Trộm cắp, Tà dâm”, không “nói dối, nói lười dối chiều, nói lời hung ác, nói lời thêu dệt”.

Nếu tâm chúng ta không hướng đến điều thiện thì sẽ hướng đến điều ác. Không phải giết người mới là ác. “Tự tư tự lợi”, thỏa mãn “năm dục sáu trần”, chìm đắm trong “danh vọng lợi dưỡng”, ham ăn, ham ngủ, ham tài, ham sắc, ham danh thảy đều là ác. Tất cả đều là tập khí của chúng ta cho nên chúng ta đừng dung dưỡng, đừng bao giờ lùi bước hay nhân nhượng tập khí bởi ngay khi chúng ta lùi thì tập khí sẽ lần lượt lên hai ba bước. Rất khó để chúng ta lập lại trật tự mới, thói quen mới.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu tâm hạnh của chúng ta bất thiện thì chúng ta vẫn tạo ra 10 ác nghiệp. Nếu tâm chúng ta không làm được 10 thiện thì niệm Phật dù có tốt đi chẳng nữa, cũng không thể vãng sanh bởi vì thế giới Tây Phương Cực Lạc là nơi tụ hội của các bậc thượng thiện. Chúng ta bất thiện thì đương nhiên không thể vào ở cùng với các bậc thượng thiện. Chúng ta phải nên ghi nhớ tâm tịnh thì tương ứng với cõi Tịnh, với cõi Phật thanh tịnh.***

“Hàng ngày, chúng ta làm một biểu đồ hình vòng tròn. Nửa vòng tròn là màu vàng, chúng ta để là 10 thiện và nửa còn lại là màu đỏ, chúng ta để là 10 ác. Chúng ta hãy xem thử trong một ngày, thân khẩu ý của chúng ta ngã về bên nào nhiều hơn. Nếu ngã về bên thiện nhiều thì chúng ta an tâm còn nếu ngã về bên ác thì chúng ta phải biết rằng tương lai tam đồ ác đạo nhất định chúng ta tự đi đến.”

Bài học hôm nay Hòa Thượng nhắc tới Bồ tát luôn quán sát thiện pháp, tư duy thiện pháp, không để bất cứ một ý niệm bất thiện nào xen tạp. Chúng ta tu hành đều muốn làm Bồ Tát thì phải tu đúng theo cách tu của Bồ Tát. Ngài cũng dạy chúng ta rằng trong cuộc sống này có rất nhiều người làm phật ý, gây chướng ngại, thậm chí hãm hại chúng ta. Trong hoàn cảnh như vậy, Hòa Thượng khuyên chúng ta chính mình phải có tâm từ bi, yêu thương, trí tuệ, phải có phương tiện khéo léo để giúp đỡ họ thay đổi.

Chỉ có Phật pháp mới từ bi ngay đến kẻ thù. Đây là cách dùng từ chữ Phật pháp không nhìn nhận ai đó là kẻ thù mà chỉ thấy họ là một chúng sanh chưa từng được dạy

bảo nên rất cần dạy bảo một cách đặc biệt. Đây không phải là lời nói suông nơi nhà Phật! Trong đại Kinh đại Luận, tổ sư đại đức nhiều đời đều đã làm.

Tuy nhiên, qua một thời gian dài, người học Phật không làm đúng những gì trên Kinh đã dạy. Nhà Phật có câu: “*Phật Bồ Tát vô địch nhân*” nghĩa là các Ngài không có ai là kẻ thù, tất cả đều là chúng sanh đáng được độ. Phật pháp không bao giờ có người đối đầu và không bao giờ xả bỏ một ai cho dù người đó hủy báng, hãm hại Phật pháp. Họ đáng được độ, đáng được giúp đỡ để không tạo nghiệp vì nếu họ tạo nghiệp nhiều thì họ sẽ đọa lạc sâu hơn, cơ hội để họ giải thoát càng ít đi./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!